

ветата, таквази сѫща услуга му показватъ жебытъ по фитарійтъ и въ трѣвата. А защо ный не обычамы туй полезно животно и смы готовы да бѣгамы, кога то скокне на растояніе два метра? И кръвъта му е таквасъ червена, като нашата, но по-студена отъ нашата; защото нашата кръвъ е по-топла, затуй жабата, кога я земемъ на рѣка, ни са види студена.

Отъ тѣзи жебы ёще по-полезна е вонещата жаба, тя е по-лакома и по-силна, а са храни съ сѫщитетъ вредны животны, както и другытъ жабы. Вонещата жаба съвсѣмъ нѣма зѣбы; и пакъ са находдатъ человѣцы, които са боятъ отъ нея, като мыслятъ че ще ги ухапе! Не трѣба да са похваща тѣзи жаба съ рѣка, защото кожата ѝ испушта единъ сокъ съ отвратителна миризма; този сокъ обаче е съвършенно безвреденъ. Тамъ дѣто человѣцътъ по добрѣ отъ нась са взиратъ въ живота на животните, проумѣли че да има челѣкъ въ градината си жабы — е голѣмо благополучие; затуй и гледатъ да са завѣждатъ жабытъ. Ный не ще ли са оставимъ нѣкогаси поне да не убивамы жебытъ? Щѣрковетъ, вранытъ, патицътъ гы истребватъ, защото гы єдѣтъ. А ный безъ цѣль убивамы тѣзи полезни животни, т. е. постѣпвамы по-глупаво отъ патицата.

Писменни работи. 120. Сраяните искуственни виръ (хавуза) съ рѣката до колкото имате понятие за тѣхъ отъ книгата и отъ вашите си наблюденія.

121. Напишете: 1) назованіята на тѣзи дѣйствія, на които въ окончанието има „ѣ“; 2) думы, на които въ края са туря „ъ“ а не „ъ“; 3) сичкытъ букви, слѣдъ които са туря „ы“ а не и; 4) сичкытъ думы, слѣдъ които може да са направи въпросъ, и слѣдъ сѣка таквази дума бѣлежете въ скобки въпроса, който е възможно да са постави слѣдъ нея.